

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/87/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010424
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121010424.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného Z. K., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 8. septembra 2021, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 20.07.2021, sp. zn. 7T/16/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica uznal obžalovaného Z. K. rozsudkom zo dňa 20.07.2021, sp. zn. 7T/16/2021 vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaného v bode 1/ obžaloby v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 14.04.2021 v čase od 10.50 h do 11.30 h v materskej škôlke na ulici N. 5, C. C., z priestoru šatne vedľa kuchyne nachádzajúcej sa na prízemí, z neuzamknutej skrinky vzal z kabelky patriacej A. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, C. C., červenú koženú peňaženku v hodnote 57,16 Eur, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť 24,00 Eur, platobná karta R. banky a. s. č. XXXX XXXX XXXX XXXX, zriadenú k účtu IBAN: K XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, patriacemu A. U., kde následne z platobnej karty dňa 14.04.2021 v čase o 12.01 h v prevádzke L. A. S., S. XX, C. C., vykonal bez vedomia a súhlasu vlastníka účtu dve neoprávnené bezhotovostné platby a to v hodnote 15,60 Eur a v hodnote 13,66 Eur, čím spôsobil tak A. U. škodu krádežou vo výške 81,16 Eur a škodu použitím bankomatovej karty vo výške 29,26 Eur,

2/ dňa 15.03.2021 v čase okolo 15.00 h zo stola nachádzajúceho sa v učebni č. XX v priestoroch T. školy A. C. na C. ulici č. X v C. C., vzal notebook zn. HP XXX G, striebornej farby, výrobné číslo L s nabíjacím káblom a tablet zn. D. Z. R sivej farby, výrobné číslo C a to tak, že cez odomknutý zadný vchod vošiel do priestorov školy, odkiaľ sa presunul na prvé poschodie a tam vošiel do otvorenej triedy, pričom tieto veci si vložil pod svoju bundu a následne vyšiel von z priestorov školy, čím uvedeným konaním vznikla škoda krádežou pre T. školu s materskou školou A. C., C. 5, C. C. vo výške 331,93 Eur.

Za to okresný súd obžalovanému Z. K. uložil podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenú A. U., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom S. XX, C. C., škodu vo výške 57,16 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd odkázal poškodenú A. U., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom S. XX, C. C., so zvyškom svojho uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenú

T. škole s materskou školou A. C., C. 5, C. C., škodu vo výške 282,26 Eur. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti R. C., a.s., so sídlom D. H. X, C., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 29,26 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním zo dňa 28.07.2021, ktoré bolo doručené okresnému súdu 30.07.2021. V písomných dôvodoch uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Ostatné výroky rozhodnutia nenapáda. Počas celého prípravného konania, ako aj v priebehu hlavného pojednávania sa k spáchaniu skutkov uvedených v obžalobe priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval. Prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní prihliadal na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko aj na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Má však za to, že vzhľadom na tú skutočnosť, že už počas celého prípravného konania vinu v celom rozsahu doznal, poskytol maximálnu súčinnosť pred orgánmi činnými v trestnom konaní, a to v tej spojitosti, že dobrovoľne vydal odcudzené veci, okresný súd pri svojom rozhodovaní mohol aplikovať aj ust. § 36 písm. n) Tr. zák.

Poukázal aj na to, že v priebehu hlavného pojednávania prokurátorka okresnej prokuratúry navrhovala uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Aj na základe uvedeného má preto za to, že uložený trest je neprimerane prísny a vysoký a postačoval by aj trest kratšieho trvania tak, ako tento navrhla prokurátorka okresnej prokuratúry. Uvedomuje si vážnosť situácie, do ktorej sa dostal, verí, že toto konanie, aj všetky predchádzajúce boli pre neho dostatočným ponaučením s tým, že do budúcnosti chce viesť riadny život, zaradiť sa do spoločnosti tak, aby sa vyhol akémukoľvek páchaniu trestnej činnosti.

Záverom navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil a rozhodujúc vo veci sám mu uložil s poukazom na ním uvedené skutočnosti nižší trest. Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného predniesol konečný návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a obžalovanému pri prihladení na všetky v odvolaní uvádzané skutočnosti ukladal miernejší trest.

Naproti tomu krajský prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok považuje aj vo výroku o vine aj treste za zákonný a správny. Poukázal hlavne na bohatú kriminálnu minulosť obžalovaného, kde ukladaný trest vzhľadom na tieto skutočnosti by mohol byť aj prísnejší. Z uvedeného dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená uviedla len toľko, že nakoľko obžalovaný spôsobil škodu, mal by byť za to aj potrestaný.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného Z. K., ktorým bol uznaný za vinného napadnutým rozsudkom z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaného v bode 1/ v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne, „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. (neprávne uviedol podľa § 257 ods. 6 Tr. por.), jeho vyhlásenie uznesením prijal. Zistená zrejma nesprávnosť nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutia okresného súdu. Krajský súd uvádza, že novelizáciou Trestného poriadku vykonanou zákonom č. 262/2011 Z. z. bol s účinnosťou od 01.09.2011 do ust. § 257 Tr. por. doplnený nový odsek 2, v dôsledku čoho došlo len k zmene označenia procesnej normy z ust. § 257 ods. 6 na § 257 ods. 7 Tr. por. Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, aj tento už nadobudol právoplatnosť, keďže ho odvolaním nenapadla žiadna z oprávnených procesných strán.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na stranách 4 a 5. Okresný súd pri úvahách o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, predovšetkým v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že sa k trestným činom priznal a úprimne ich oľutoval (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.). Nesprávne ale u neho konštatoval súčasne existenciu len jednej priťažujúcej okolnosti, a to, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.), nakoľko u neho existovala aj priťažujúca okolnosť, že spáchal viac trestných činov (ust. § 37 písm. h) Tr. zák.). V dôsledku prevahy dvoch priťažujúcich okolností nad jednou poľahčujúcou okolnosťou by do úvahy prichádzalo zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody najprísnejšieho trestného činu o 1/3-inu. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie proti výroku o treste podal len obžalovaný, krajský súd bol viazaný zásadou zákazu reformatio in peius (§ 322 ods. 3, druhá veta Tr. por.), a preto musel vychádzať z okresným súdom ustáleného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1, pričom za najprísnejší zo zbíhajúcich sa trestných činov mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov. Uloženie obžalovanému úhrnného trestu odňatia slobody ako najprísnejšieho druhu trestu za dva trestné činy pod polovicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 30 mesiacov, prihliadajúc na všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, je trestom primeraným. Odvolací súd skutočne nemohol ponechať bez povšimnutia bohatú kriminálnu minulosť obžalovaného, ktorý aj napriek svojmu mladému veku bol štrnásťkrát riešený súdom všetko pre rovnakú, a to majetkovú trestnú činnosť ako v prejednávacom prípade, hoci v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, pričom posledný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere tri roky vykonal dňa 18.12.2020 a žalovaných trestných činov pozostávajúcich z dvoch čiastkových útokov, sa dopustil v období ani nie 4 mesiacov od jeho vykonania. Obžalovaný bol tiež šesťkrát sankcionovaný za priestupok, z toho štyri krát za priestupok proti majetku. Krajský súd dôsledne zvyrazňuje, že u obžalovaného ide o nenapraviteľnú osobu, špeciálneho recidivistu, u ktorého doposiaľ uložené tresty nemali na neho žiadnu prevýchovnú funkciu a nevedli k dosiahnutiu účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ sa obžalovaný domáhal priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., v tejto súvislosti aj krajský súd dôsledne zvyrazňuje, že táto neobstojí, keď podľa ustálenej justičnej praxe doznanie viny v celom rozsahu a samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák. Zároveň odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný dobrovoľne vydal len časť odcudzených vecí, pričom aj napriek dobrovoľnému vydaniu odcudzeného tabletu dňa 19.03.2021 v súvislosti s čiastkovým útokom zo dňa 15.03.2021, pokračoval vo svojom konaní a spáchal ďalší čiastkový útok dňa 14.04.2021. Krajský súd v reakcii na odvolacie námietky obžalovaného záverom dodáva, že nie je viazaný návrhom prokurátora na uloženie trestu v ním navrhovanej výške.

Prvostupňový súd nepochybil, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest odňatia slobody so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia obsahuje v primeranom rozsahu nielen prvky represie, ale i prvky individuálnej a generálnej prevencie a zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., ako aj z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za nedôvodné, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.